

Μάρω Κακαβέλα

Ριγιάντ , ο ξένος

2021

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Μάρω Κακαβέλα γεννήθηκε το 1967 στην Αθήνα. Σπούδασε μηχανολόγος μηχανικός στο Πανεπιστήμιο Πατρών, Δημοσιογραφία στο Κολλέγιο Δημοσιογραφικών Σπουδών και Σκηνοθεσία στην Σχολή Σταυράκου. Έχει περάσει από σαράντα κύματα και άλλες τόσες δουλειές. Από κειμενογράφος στα trailers του MEGA, μέχρι παραγωγή στο BLACK OUT του Μενέλαου Καραμαγγιώλη. Βέβαια ψωμί στο τραπέζι της βάζει το επάγγελμα του μηχανικού. Και παντεσπάνι οι μεταφράσεις που ενίοτε ολοκληρώνει. Τα τελευταία τρία χρόνια παρακολούθησε κατ' εξακολούθηση και κατ' έξιν μαθήματα δημιουργικής γραφής στην Σχολή του ΠΑΤΑΚΗ με τον Νίκο Δαββέτα. Σκόρπια γραπτά της έχουν δημοσιευθεί σε ηλεκτρονικά λογοτεχνικά περιοδικά και φυσικά στην προσωπική της σελίδα στο Facebook. Δεν έχει παιδιά, έχει όμως ένα σκύλο, τον Ορέστη.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6944744935

Email: mkakab@tee.gr

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2020 – Μάιος 2021) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη, Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη και Μάνο Κουνουγάκη.

Το θεατρικό έργο *Ριγάντ-Ο ξένος* της Μάρως Κακαβέλα διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

***

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Στην Μαργαρίτα μου

Τα Πρόσωπα

Ριγιάντ

Ειρήνη

Μητέρα του Ριγιάντ

Διευθύντρια του Σχολείου

Ανακρίτρια

Περίληψη

Η Ειρήνη είναι δασκάλα ειδικής αγωγής και έχει αναλάβει την παράλληλη στήριξη του Ριγιάντ, ενός εφήβου στο φάσμα του αυτισμού, που στερείται ενσυναίσθησης, γεγονός που μερικές φορές τον οδηγεί σε ακραίες εκδηλώσεις βίας. Τις περισσότερες όμως μέρες, ο Ριγιάντ, παιδί Σύρων μεταναστών, είναι ήρεμος και επιδεικνύει εξαιρετικές επιδόσεις στα μαθήματά του.

Η διευθύντρια του σχολείου, ανησυχώντας για την βιαιότητα στον χαρακτήρα του, έχει προειδοποιήσει την Ειρήνη ότι την επόμενη φορά, θα ζητήσει την απομάκρυνσή από το σχολείο.

Ένα μεσημέρι, μετά το σχολείο ο Ριγιάντ λέει στην Ειρήνη ότι δεν θα πάει την άλλη μέρα στο σχολείο γιατί χθες πέθανε η μητέρα του.

Η Ειρήνη, στην αρχή δεν καταλαβαίνει ακριβώς τι συμβαίνει, γιατί ξέρει ότι η μητέρα του πάσχει από την καρδιά της, και θεωρεί ότι σε αυτό οφείλεται ο θάνατός της. Κάθονται σε ένα παγκάκι και προσπαθώντας να βοηθήσει τον Ριγιάντ να αντιμετωπίσει τον θάνατο της μητέρας του, καταλαβαίνει ότι είναι εκείνος που την σκότωσε, αλλά δεν μπορεί να καταλάβει γιατί το έκανε.

Η μητέρα του Ριγιάντ είναι παρούσα σε όλες τις σκηνές εκτός από την τελευταία.

Όσο είναι ζωντανή είναι ντυμένη με μαύρα, όταν πλέον δολοφονείται είναι ντυμένη στα λευκά.

Μια μαυροντυμένη γυναίκα, καθισμένη σ' ένα παγκάκι μονολογεί.

Ριγιάντ. Το πρώτο όνομα που σκέφτηκα όταν τον πήρα αγκαλιά. Παιδί κι εγώ, φοβόμουν ακόμα και να τον κρατήσω. Κι όλο προσπαθούσα να θυμηθώ την μάνα στο χωριό. Τι έκανε; Πώς μας ανάθρεψε;

Κ ήταν τόσο ήρεμος, τότε. Έσκυβα από πάνω του, ίσα να τον ακούσω.

Ο Εμρέ δεν ήθελε. Βαρύ όνομα, έλεγε και ξανάλεγε. Εμείς είμαστε ξένοι, πρόσφυγες, αόρατοι. Από που κι ως πού Ριγιάντ; Από που κι ως πού πριγκηπας;

Αλλά εγώ έτσι τον έβλεπα. Έτσι τον μεγάλωσα. Έκλεβα την αγάπη από τ' άλλα μου τα παιδιά. Είναι ο πρώτος μου. Ο ξεχωριστός μου. Ο ιδιαίτερος.

Κι όμως δεν τον ξέρω. Κάθε μέρα είναι κι ένας άλλος.

Το βράδυ θυμάμαι και του τραγουδώ ένα ξεχασμένο νανούρισμα του ποταμού, με λόγια που μισεί.

Και το πρωί ζυπνάει ακόμα πιο ξένος.

Όμως είναι ο πρώτος μου, ο Ριγιάντ, ο πριγκηπας.

ΣΚΗΝΗ 2

Μεσημέρι, άνοιξη, ο Ριγιάντ και η Ειρήνη συζητούν διασχίζοντας μια πλατεία. Κάθονται σε ένα παγκάκι. Ο Ριγιάντ κρατά στα χέρια του ένα βιβλίο. Στην άκρη της σκηνής στέκεται μια μαυροντυμένη γυναίκα με μαντήλα και τους παρακολουθεί.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μα είχα δίκιο.

ΕΙΡΗΝΗ: Ναι, Ριγιάντ μου είχες δίκιο, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι σου επιτρέπεται να χτυπάς κάποιον. Υπάρχουν κι άλλοι τρόποι να διεκδικήσεις το δίκιο σου.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Το ξέρω. Μου το έχεις ξαναπει.

ΕΙΡΗΝΗ: Έπρεπε να κρατήσεις την ψυχραιμία σου. Έχουμε πει τα χέρια μας κολλημένα στα πλευρά μας.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μίλησα ήρεμα.

ΕΙΡΗΝΗ: Η βία δεν είναι η απάντηση στα προβλήματα μας με τους άλλους. Υπάρχει πάντα μια άλλη λύση.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Πιο ήρεμα κι από σένα.

ΕΙΡΗΝΗ: Ακόμη και στην ακραία περίπτωση που πρέπει να υπερασπιστείς τον εαυτό σου, πρέπει να μάθεις να τον ελέγχεις.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μα με κοροΐδευε. Όλοι με κοιτάτε σαν να είμαι ένα περιεργο ζώο.

ΕΙΡΗΝΗ: Αν δεν σας χώριζαν, δεν θέλω να φανταστώ τι θα γινόταν.

ΡΙΓΙΑΝΤ: . Ακόμα κι εσύ μερικές φορές.

ΕΙΡΗΝΗ: Ποτέ δεν το έκανα αυτό, κι ούτε θα το κάνω. Είσαι ξεχωριστός, όχι περιεργος.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ακόμα και η μάνα. Έρχεται κάθε βράδυ στο δωμάτιο. Νομίζει ότι κοιμάμαι. Κάθεται στην άκρη του κρεβατιού και μουρμουράει. Πολύ. Κι ύστερα μου χαϊδεύει τα μαλλιά. Τα χέρια της μυρίζουν κρεμμύδι και χλωρίνη.

ΕΙΡΗΝΗ: Η μητέρα σου, σε αγαπάει. Θέλει να σε προστατεύσει.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Της λέω. Δεν μου αρέσουν οι ήχοι αυτής της γλώσσας. Δεν καταλαβαίνει. Δεν θέλει να μιλάει όπως εμείς. Όλο μουρμουράει. Δεν θέλω να την ακούω. Το σιχαίνομαι το κρεμμύδι.

Ο Ριγιάντ αρχίζει και κινεί τα χέρια του νευρικά.

ΕΙΡΗΝΗ: Τι λες, να παίρναμε ένα παγωτό. Κάνει πολύ ζέστη σήμερα. Φράουλα, φιστίκι, σωστά;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Η μάνα λέει ότι έχουμε ραμαζάνι, ότι δεν είναι σωστό, αλλά δεν με νοιάζει.

ΕΙΡΗΝΗ: Θέλω να μου υποσχεθείς κάτι.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Και νερό να πάρουμε. Το παγωτό με διψάει.

ΕΙΡΗΝΗ: Θέλω να βάλεις τα δυνατά σου, να κάνεις τις ασκήσεις που μάθαμε. Να παίρνεις αναπνοή, να μετράς μέχρι το είκοσι.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μέχρι το εκατό μέτρησα, αλλά εκείνος δεν σταμάταγε να μιλάει. Σκέφτηκα ότι μόνο αν του έσπαγα τα δόντια δεν θα ξαναμιλούσε. Δεν μιλάει κανείς χωρίς δόντια. Μιλάει;

ΕΙΡΗΝΗ: Θέλω να μου υποσχεθείς ότι θα προσπαθήσεις. Την επόμενη φορά θα του γυρίσεις την πλάτη και θα φύγεις.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μόνο οι δειλοί φεύγουν. Το μάθαμε στον Ηρόδοτο. Ο Λεωνίδας έμεινε. «Ἔξοι ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.»

ΕΙΡΗΝΗ: Ναι. Αλλά αυτό δεν είναι το ίδιο. Δεν θα είσαι δειλός που θα φύγεις. Θα είσαι γενναίος κι έξυπνος που δεν γίνεσαι όπως οι άλλοι.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Στον ύπνο μου βλέπω ότι φεύγω.

ΕΙΡΗΝΗ: Μπράβο. Να το κάνεις και στ' αλήθεια.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Έχει φως. Και μυρίζει ωραία. Αλλά μετά έρχεται και με βρῖσκει.

ΕΙΡΗΝΗ: Όμορφα είναι τα όνειρα., αλλά εμείς πρέπει να κάνουμε και την κάθε μας μέρα όμορφη. Μαζί.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μετά έρχεται και με τραβάει. Μέσα στην γη μπαίνουμε.

ΕΙΡΗΝΗ: Ποιος σε τραβάει;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Από πουθενά δεν μπορώ να φύγω. Είναι εκεί όπου κι αν πάω με παραφυλά. *(Γυρνάει ξαφνικά πίσω και δείχνει προς την μεριά που πριν από λίγο στεκόταν η μαυροντυμένη γυναίκα και τους παρακολουθούσε. Έχει μετακινηθεί στην άλλη μεριά της σπηλιάς).* Να την. Την βλέπεις. Εκεί πίσω από το δέντρο.

ΕΙΡΗΝΗ: Δεν είναι κανείς εκεί. Το κάνει αυτό συχνά;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Δεν ξέρω. Την βλέπω μερικές φορές. Τρέχω σπίτι, αλλά αυτή είναι πάντα εκεί.

ΕΙΡΗΝΗ: Όλοι θέλουμε να είσαι καλά. Ανησυχούμε. Και πιο πολύ η μητέρα σου.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Θέλω δικό μου δωμάτιο. Ολόδικο μου. Με φως από το παράθυρο. Και ράφια, και βιβλία. Εκεί δεν χωράμε πια.

ΕΙΡΗΝΗ: Τα βιβλία δεν χρειάζονται ράφια, αναγνώστες χρειάζονται.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ναι, σαν το δικό σου το σπίτι. Πότε θα ξαναπάμε;

ΕΙΡΗΝΗ: Όταν τελειώσεις τα βιβλία που πήρες.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Εκεί, εσύ πάντα μόνη μένεις;

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι βέβαια, κανείς δεν θέλει να μένει μόνος του. Όλοι μας θέλουμε να έχουμε γύρω μας, τους ανθρώπους που αγαπάμε. Αλλά δεν είναι πάντα εύκολο. Οι δικοί μου μένουν μόνιμα στην Κρήτη, κι ύστερα ακόμα παιδιά δεν έχω. Κάποια στιγμή όμως..

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όταν ήμουν πιο μικρός, έμενε μαζί μας και η γιαγιά. Κοιμόμασταν στο ίδιο κρεβάτι. Όλη μέρα έτριβε τα χέρια της με φλούδες από πορτοκάλια. Είχαν πολλές πορτοκαλιές πίσω στο χωριό. Μετά έφυγε. Η μάνα είπε ότι δεν άντεχε μακριά από τα χώματα της. Ποτέ δεν κατάλαβα τι είναι αυτά τα χώματα.

ΕΙΡΗΝΗ: Δεν είναι ανάγκη να τα καταλαβαίνουμε όλα. Απλά τα δεχόμαστε. Είμαι σίγουρη ότι και η γιαγιά σου, σ' αγαπάει πολύ.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Η μάνα είπε ότι σκοτώθηκε. Βομβάρδιζαν το χωριό, αλλά εκείνη δεν ήθελε να το αφήσει. Εσύ μ' αγαπάς;

ΕΙΡΗΝΗ: Τα έχουμε πει αυτά Ριγιάντ μου. Εγώ είμαι η δασκάλα σου, ο φύλακας άγγελος σου στο σχολείο. Θα είμαι εδώ μέχρι να το τελειώσεις.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Και μετά θα μείνω με την μάνα και τα μικρά. Ναι τα έχουμε πει. Και τα θυμάμαι. Όλα όσα μου λες τα θυμάμαι. Αλλά θα είμαι μόνος.

ΕΙΡΗΝΗ: Ποτέ δεν θα είσαι μόνος. Θα έχεις εμένα.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Αλλά εσύ δεν είσαι η μάνα.

ΕΙΡΗΝΗ: Είμαι ο άγγελος σου. Το ξέρεις.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ναι, ο φύλακας άγγελος δεν αφήνει ποτέ το πλευρό μας.

ΕΙΡΗΝΗ: Είμαστε σύμφωνοι λοιπόν, την επόμενη φορά δεν θα χτυπήσεις κανέναν. Δεν μπορούμε να κάνουμε ότι μας αρέσει. Υπάρχουν κανόνες...

ΡΙΓΙΑΝΤ: Και όρια, και συνέπειες των πράξεων μας. Και πρέπει να λογοδοτούμε γι' αυτές και να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να γίνουμε αντάξιοι πολίτες μιας δημοκρατίας. Ξέρω, ξέρω.

Η Ειρήνη του χαμογελάει και του ανακατεύει τρυφερά τα μαλλιά.

ΕΙΡΗΝΗ: Φράουλα-φιστίκι και νερό. Σωστά;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Και νερό. Ναι. Το παγωτό με διψάει. Όταν το τελειώσω αυτό το βιβλίο, μπορώ να έρθω στο σπίτι σου να διαλέξω ένα άλλο. Σωστά;

ΣΚΗΝΗ 3

Η Ειρήνη πλησιάζει την μαυροντυμένη γυναίκα που στέκεται στην άκρη της σκηνής.

ΕΙΡΗΝΗ: Καλημέρα σας. Είστε η μητέρα του Ριγιάντ .

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καλημέρα.

ΕΙΡΗΝΗ: Ειρήνη Περράκη. Είμαι η δασκάλα παράλληλης στήριξης.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Ξέρω.

Παρά το γεγονός ότι η Ειρήνη τείνει το χέρι της η γυναίκα δεν ανταποκρίνεται στην χειρονομία.

ΕΙΡΗΝΗ: Ο Ριγιάντ είναι ένα εξαιρετικό παιδί. Έχει μέλλον μπροστά του.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι.

ΕΙΡΗΝΗ: Είναι προικισμένος μ' ένα λαμπερό μυαλό. Έχει τόσες δυνατότητες. Μπορεί να ξεχωρίσει, ν' ανοίξει τα φτερά του και να πετάξει.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Είμαστε ξένοι.

ΕΙΡΗΝΗ: Αυτό δεν έχει σημασία. Θα τα καταφέρει.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Είναι... *(ψάχνει να βρει την λέξη)* τόσο δύσκολος.

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι, όχι. Είναι ένα παιδί με εξαιρετικές ικανότητες. Απλά δεν είναι ίδιος με τα άλλα παιδιά.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Ναι δεν είναι ίδιος.

ΕΙΡΗΝΗ : Θέλει μια ιδιαίτερη προσοχή, για κάποιο καιρό, και μετά θα δείτε θ' ανθίσει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Έχει θυμό. Φοβάμαι.

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι. Μην φοβάστε. Αυτές οι κρίσεις θα περάσουν όσο θα μεγαλώνει. Θα μάθει να τις διαχειρίζεται.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Δεν φοβάμαι τις κρίσεις....

ΕΙΡΗΝΗ: Έχει τόση μεγάλη λαχτάρα να μάθει. Να διαβάσει. Να γνωρίσει τον κόσμο.

Η Ειρήνη κάνει μια κίνηση να έρθει πιο κοντά στην γυναίκα, εκείνη αποτραβιέται φοβισμένη.

ΕΙΡΗΝΗ : Και οι δυο μας θέλουμε το καλό του Ριγιάντ .

ΓΥΝΑΙΚΑ : Θέλει να φύγει.

ΕΙΡΗΝΗ: Μα όχι φυσικά. Ο Ριγιάντ θα τελειώσει το σχολείο. Και θα κάνω ότι είναι δυνατόν για να περάσει στο Πανεπιστήμιο. Είναι τόσο ξεχωριστός.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Από το σπίτι. Θα φύγει από το σπίτι. Είναι σα ζώο σε κλουβί.

ΕΙΡΗΝΗ: Ο Ριγιάντ δεν αντιδρά καλά στην πίεση.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν μας θέλει. Δεν θέλει να τον αγγίζουμε.

ΕΙΡΗΝΗ: Κι εσείς δεν πρέπει να τον πιέζετε. Η πίεση δεν τον βοηθάει.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Σα ζώο πληγωμένο.

ΕΙΡΗΝΗ: Αν τον αφήνατε λίγο πιο ελεύθερο, ίσως να μην είχε αυτές τις κρίσεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Δεν με ακούει. Δεν με θέλει να με ακούει.

ΕΙΡΗΝΗ: Παιδιά σαν τον Ριγιάντ χρειάζονται ιδιαίτερη μεταχείριση, γι' αυτό και με διόρισε το κράτος. Για να είμαι δίπλα του. Να τον προστατεύω.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι ο γιος μου.

ΕΙΡΗΝΗ: Μόνο εγώ μπορώ να τον βοηθήσω να πλησιάσει τα όνειρά του.

ΓΥΝΑΙΚΑ : (θυμωμένη) Είμαι η μάνα του.

ΕΙΡΗΝΗ: Κι εγώ η δασκάλα του.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν ξέρεις.

ΕΙΡΗΝΗ: Ξέρω τον Ριγιάντ. Όμως δεν χρειάζεται ν' αντιδικούμε. Κι οι δύο μας τον αγαπάμε πολύ.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Είναι δικός μου. Μόνο δικός μου.

ΣΚΗΝΗ 4

Η Ειρήνη και η Διευθύντρια του σχολείου συζητούν στο γραφείο της διευθύντριας.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Αυτήν την φορά ξεπέρασε τα όρια.

ΕΙΡΗΝΗ: Έχετε δίκιο, αλλά...

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Τι αλλά; Ο Μαραγκός έχει τρία σπασμένα δόντια και κάταγμα στην κάτω γνάθο. Για να μην μετρήσουμε τις μελανιές και τις εκχυμώσεις.

ΕΙΡΗΝΗ: Κυρία Ανδρέου, το ξέρετε κι εσείς ότι ο Μαραγκός είναι ένας αναιδής και θρασύδειλος νταής, που εκφοβίζει και τρομοκρατεί όλο το σχολείο.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Και τι σημαίνει αυτό Ειρήνη, ότι έχουμε δικαίωμα στην αυτοδικία; Αυτό διδάσκουμε στα παιδιά;

ΕΙΡΗΝΗ: Πριν από μια βδομάδα, εσείς η ίδια τον αποβάλλατε γιατί έκλεβε το χαρτζιλίκι από τα πρωτάκια.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Αυτό σου λέω. Τιμωρήθηκε από εμένα, και δικαίως. Τι δηλαδή ο Ριγιάντ μπορεί να βιαιοπραγεί επειδή έχει δίκιο;

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι δεν είπα αυτό. Αλλά ο Ριγιάντ δεν είναι σαν τους άλλους.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Και τι μ' αυτό;

ΕΙΡΗΝΗ: Λέω ότι ήταν μια πολύ άσχημη συγκυρία να βρεθεί ο Ριγιάντ μόνος του με τον Μαραγκό στην αυλή, χωρίς επιτήρηση. Ο Μαραγκός τον είχε βάλει στο μάτι εδώ και καιρό.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Α, δεν ακούω τίποτα. Καμία δικαιολογία. Η υπομονή μου και η ανοχή μου εξαντλήθηκαν. Θα αιτηθώ την μόνιμη αποβολή του.

ΕΙΡΗΝΗ: Όμως προσπαθεί. Κι αυτός κι εγώ μαζί του. Και τα πήγαινε τόσο καλά. Τον τελευταίο καιρό όμως έχει αλλάξει. Κάτι τον απασχολεί.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Καταλαβαίνω ότι θέλεις να τον προστατέψεις. Αλλά δεν μπορείς να μπαίνεις μπροστά κάθε φορά που ξεπερνάει τα όρια.

ΕΙΡΗΝΗ: Κάτι του συμβαίνει. Το νιώθω. Τον έχω πιάσει να είναι απρόσεκτος μέσα στην τάξη. Ακόμα και στο μάθημα της γλώσσας, το αγαπημένο του. Κάτι τον βασανίζει.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Μην τον δικαιολογείς. Η βία θα γεννήσει κι άλλη βία.

ΕΙΡΗΝΗ: Κάτι τον σπρώχνει στα άκρα, κάτι που δεν μπορώ ακόμα να προσδιορίσω.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Προφανώς και κάτι πάει στραβά. Η βία του κλιμακώνεται. Πρώτα το σπρώξιμο, ύστερα οι κλωτσιές στην πόρτα της τάξης και τώρα ο Μαραγκός.

ΕΙΡΗΝΗ: Φοβάμαι ότι τα πράγματα στο σπίτι του μπορεί να χειροτερέψαν. Κι αισθάνομαι την υποχρέωση, την ανάγκη τον προστατέψω.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Ειρήνη, δεν έχω άλλη επιλογή. Στο επόμενο συμβούλιο καθηγητών, θα θέσω το ζήτημα της οριστικής αποβολής του.

ΕΙΡΗΝΗ: Σας παρακαλώ. Ας του δώσουμε μια τελευταία ευκαιρία. Μου υποσχέθηκε ότι δεν θα το ξανακάνει.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Καθόμαστε πάνω σε μια ωρολογιακή βόμβα.

ΕΙΡΗΝΗ: Του έχω μάθει μια τεχνική διαχείρισης θυμού. Μου υποσχέθηκε ότι θα την τηρήσει κατά γράμμα.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Είναι ένας έφηβος με τις ορμόνες του σε έξαρση και με εκρήξεις βίας, δεν είναι εύκολο να καταλάβει τι του συμβαίνει και να ελέγξει τον εαυτό του.

ΕΙΡΗΝΗ: Το ξέρετε ότι του είναι αδύνατον να βρεθεί στην θέση του άλλου. Ό,τι γνωρίζει από συναισθήματα, το έχει μάθει μέσα από τις περιγραφές και τα διαβάσματα του.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Ειρήνη, κι εγώ τον συμπαθώ πολύ τον Ριγιάντ, αλλά πρέπει να προστατεύσω και τα άλλα παιδιά μου.

ΕΙΡΗΝΗ: Σας το υπόσχομαι ότι δεν πρόκειται να τον αφήσω ούτε στιγμή. Θα γίνω η σιαχά του. Σαν την μάνα του κι εγώ. Εγώ μέσα στο σχολείο κι εκείνη έξω. Ο Ριγιάντ μου είπε ότι τον παρακολουθεί όταν φεύγει από το σπίτι, ότι την βλέπει συνέχεια πίσω του. Αλλά μάνα του είναι. Καταλαβαίνει ότι το παιδί της είναι διαφορετικό και παλεύει.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Τι να σου κάνει κι αυτή. Ξένη σε ξένο τόπο.

ΕΙΡΗΝΗ: Σας παρακαλώ κυρία Ανδρέου. Αν αποβληθεί δια παντός και από αυτό το σχολείο, δεν θα μπορέσω να τον ακολουθήσω στο επόμενο. Και τα πηγαίνουμε τόσο καλά πια, οι δυο μας.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Είναι βέβαια και οι γονείς του Μαραγκού, είπαν ότι δεν υποβάλλουν μήνυση. Γονείς να σου πετύχουν. Η μάνα του, ούτε που ήρθε στο νοσοκομείο όταν την ειδοποίησα.

ΕΙΡΗΝΗ: Ο Ριγιάντ είναι ένα χαρισματικό παιδί και το ξέρετε. Καταβροχθίζει το ένα βιβλίο μετά το άλλο

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Βασανισμένο παιδί και ο Μαραγκός. Υποψιάζομαι ότι πρέπει να έφαγε και κάμποσες από το ρεμάλι τον πατέρα του όταν γύρισε στο σπίτι μπανταρισμένος.

ΕΙΡΗΝΗ: Όλοι οι συνάδελφοι έχουν να λένε γι' αυτόν. Ξέρει απέξω ολόκληρα αποσπάσματα από την Αντιγόνη στο πρωτότυπο. Ποιήματα του Σεφέρη και της Δημουλά.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Ξέρεις τι μου είπε ο τύπος; Ότι δεν έχει λείει χρήματα να τον πάει στον οδοντίατρο, κι ότι είναι ευθύνη του συλλόγου να τα καλύψει. Αλλά για μηνύσεις κι αστυνομίες ούτε κουβέντα. Σίγουρα την έχει λερωμένη την φωλιά του.

ΕΙΡΗΝΗ: Κι, όχι μόνο της Δημουλά, αλλά και κομμάτια από τον Θουκυδίδη. Αν τον βοηθήσουμε, ο Ριγιάντ έχει πιθανότητες να μπει στο πανεπιστήμιο. Να ξεφύγει από την μιζέρια.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Τι να σου κάνει κι αυτός ο έρμος ο Μαραγκός! Τι να σου κάνουν κι όλα τα άλλα παιδιά. Θεέ μου, πώς να τα βοηθήσουμε αυτά τα παιδιά;

ΕΙΡΗΝΗ: Σας παρακαλώ, αφήστε με να τον βοηθήσω.

ΔΙΕΘΥΝΤΡΙΑ: Ειρήνη, στο ξεκαθαρίζω. Τελευταία φορά. Έχω 150 παιδιά σε μια στενή αυλή, δεν έχω την πολυτέλεια να ξεκινήσω πόλεμο. Ακόμα κι αν πρέπει να θυσιάσω τον

καλύτερο μου μαθητή για την ηρεμία του σχολείου, δεν θα διστάσω να το κάνω. Αυτήν την συζήτηση δεν θα την ξανακάνουμε. Το θέμα θεωρείται λήξαν.

ΕΙΡΗΝΗ: Σας ευχαριστώ πολύ. Σας υπόσχομαι ότι δεν θα υπάρξει συνέχεια.

ΣΚΗΝΗ 5

Η μαυροντυμένη γυναίκα της προηγούμενης σκηνής, είναι τώρα ντυμένη στα λευκά. Μιλάει προς το κοινό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το Ξερα ότι με έβλεπες. Αλλά φοβόμουν. Έλεγα σήμερα δεν θα έρθω. Μα πάλι ερχόμουν. Ήξερα ότι ήθελες να φύγεις. Πού να πας; Εγώ ήμουν η μάνα σου. Κρυσόμουν να μην με δείτε. Όπως την κοίταγες, εμένα ποτέ δεν με είδες. Αλλά δεν πείραζε. Αρκεί να ήσουν ήρεμος.

Το Ξερα ότι θα έφευγες. Αλλά δεν έπρεπε. Εκείνη δεν ήταν η μάνα σου. Δεν γνώριζε. Είχα τόσα πολλά να σου πω. Αλλά δεν είχα τις λέξεις που ήξερες. Κι εσύ δεν ήθελες να με ακούς να σου μιλάω με τους δικούς μου τους ήχους.

Τώρα πια μου ξέφυγες.

Ποτέ πια δεν θα είσαι δικός μου.

ΣΚΗΝΗ 6

Η Διευθύντρια βρίσκεται στο γραφείο της ανακρίτριας, συζητούν.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Πόσον καιρό ξέρετε τον Ριγιάντ ;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Στο σχολείο ήρθε στα μέσα της περσινής χρονιάς.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Πριν που ήταν;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Στο 27^ο λύκειο Κολωνού.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και γιατί ήρθε σε σας.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Ο συνάδελφος λυκειάρχης σε συνεννόηση με το υπουργείο και μαζί μου, θεώρησε ότι θα ήταν καλό να μεταφερθεί σ' ένα μικρότερο σχολείο.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ο λόγος;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Παρουσίαζε έντονα σημάδια στρες και δεν μπορούσε να ενταχθεί στην κοινότητα.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Είχε επιδειξει ιστορικό βίας και εκεί;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Απ' όσο ξέρω όχι. Αλλά....

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Αλλά; Κυρία Ανδρέου το καταλαβαίνετε ότι εδώ καλείσθε να μας πείτε ότι ξέρετε. Τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Ναι κυρία ανακρίτρια. Το ξέρω. Απλά αυτά τα παιδιά.... Θέλω να πω... Έχουν μια τάση... Όχι όλα, προς θεού! Υπάρχουν μελέτες....

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Καλά, καλά. Και η δασκάλα του;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Η κυρία Περράκη, η Ειρήνη, ήρθε σε μας με την έναρξη της φετινής χρονιάς. Είναι η παράλληλη στήριξη που προβλέπεται. Είναι δίπλα του σε όλα τα μαθήματα. Τον βοηθά να διαχειρίζεται το άγχος του.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Δεν βλέπω να βοήθησε και πολύ αυτό.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Όχι, όχι. Μην το λέτε. Ο Ριγιάντ ήταν ένα ερμητικά κλειστό παιδί. Αμίλητος. Δυστυχισμένος. Η Ειρήνη τον βοήθησε να ξεκλειδώσει. Να ενταχθεί. Είναι εξαιρετικός μαθητής. Λαμπρό μυαλό.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και η οικογένειάς του;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Μετανάστες. Σύριοι. Ήρθαν εδώ, πολύ πριν το πόλεμο. Έχουν πάνω από δεκαπέντε χρόνια. Η αλήθεια είναι ότι την μητέρα του είχα δει μόνον. Νομίζω ότι ο πατέρας δουλεύει στα καΐκια, στα καράβια, δεν έχω καλοκαταλάβει.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και τι έλεγε η μητέρα για τον γιό της;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Τίποτα. Η σχεδόν τίποτα. Σπάνια εμφανιζόταν. Είχε και μια πάθηση στην καρδιά που την κρατούσε πολύ καιρό στο κρεβάτι. Δεν μιλούσε και καλά τα ελληνικά.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Άλλα μέλη της οικογένειας;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Αλλά τρία παιδιά μικρότερα. Έμειναν στο προηγούμενο σχολείο.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Γιατί αυτό;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Οι ειδικοί από το υπουργείο είπαν ότι έτσι θα ήταν καλύτερα. Ξέρετε ο Ριγιάντ θεωρεί ότι τον παρακολουθούν.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ποιοι;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Η μητέρα του. Έτσι λέει. Ότι την έβλεπε πάντα πίσω του, κάπου κρυμμένη να τον παραμονεύει.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και; Είναι αλήθεια;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Τι να σας πω; Εγώ δεν την είχα δει. Αλλά δεν θα με εξέπληττε κιόλας. Μάνα ήταν. Ανησυχούσε. Ήταν ο μεγάλος της. Φαινόταν να του έχει αδυναμία.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Σωστά. Τι άλλο ξέρετε για την σχέση του Ριγιάντ με την μητέρα του; Τι σας έχει πει;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Σ εμένα τίποτα. Ότι μου μεταφέρεται από την Ειρήνη. Την κυρία Περράκη εννοώ.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και τι σας λέει λοιπόν;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Ο Ριγιάντ αισθάνεται εγκλωβισμένος στο σπίτι του. Μοιράζεται το δωμάτιο και με τα άλλα του αδέρφια. Με τα οποία δεν έχει καλές σχέσεις. Τα μικρά τον φοβούνται. Μάλλον θα πρέπει να έχουν υπάρξει περιστατικά ξυλοδαρμού κι εκεί. Απ' ότι καταλαβαίνω η σχέση του με την μητέρα δεν ήταν και τόσο καλή.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Δηλαδή; Τσακώνονταν; Είχε χειροδικήσει;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Όχι, όχι δεν νομίζω. Απλά την απέρριπτε. Θα πρέπει να κατανοήσετε ότι παιδιά με τέτοια θέματα δυσκολεύονται εξαιρετικά πολύ με τα συναισθήματά τους.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Θέλετε να πείτε ότι ο Ριγιάντ είναι ψυχολογικά ασταθής;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Ασταθής δεν είναι. Είναι ένας έφηβος απόλυτα συγκεντρωμένος σε αυτό που θέλει να κάνει. Απλά δεν του αρέσει και πολύ η παρέα με τους άλλους. Κυρίως όσους εκείνος θεωρεί ότι τον εμποδίζουν.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Τον εμποδίζουν σε τι;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Στην καθημερινότητά του, στην ρουτίνα του. Έχει μια συγκεκριμένη ρουτίνα. Σπάνια αποκλίνει από αυτή. Οτιδήποτε είναι έκτακτο, εκτός του συνηθισμένου, για παράδειγμα, η απουσία ενός καθηγητή λόγω ασθένειας και η αντικατάστασή του, έστω και προσωρινή από κάποιον άλλο, τον βγάζει έξω από τα νερά του.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και πως αντιδρά; Βίαια.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Απλά σταματά να επικοινωνεί με τον έξω κόσμο. Μοιάζει να αποσύρεται σ' ένα δικό του εσωτερικό δωμάτιο, μέχρι που να επανέλθουν τα πράγματα στην προηγούμενη κατάσταση, ή απλά να συνηθίσει την καινούργια.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Όμως υπάρχει ιστορικό βίας στο σχολείο σας;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Δυστυχώς ναι. Στην αρχή ήταν απλά ένα δυνατό σπρώξιμο. Είπαμε ότι μπορεί και να μην το ήθελε. Μετά μια μέρα, κλώτσαγε πέντε ολόκληρα λεπτά την πόρτα της τάξης. Με μανία. Μέρες κούτσαινε. Θα πρέπει να έσπασε κάποιο δάχτυλο του ποδιού του.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και τι άλλο;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Την προηγούμενη βδομάδα, έδειρε έναν μαθητή, από μεγαλύτερη τάξη. Του έσπασε δύο δόντια.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Δεν το αναφέρατε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Οι γονείς του παιδιού δεν προχώρησαν σε μήνυση. Δεν είναι και το καλύτερο παιδί του κόσμου.....

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Μάλιστα. Να συμπεράνω ότι η οικογένεια είναι αριετά στρουμωγμένη οικονομικά. Είχατε παρατηρήσει κάποια σημάδια παραμέλησης; Βρώμικα ρούχα; Πείνα; Κάτι;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Πάντα σιδερωμένος και καθαρός. Και είχε κι ένα μικρό χαρτζιλίκι. Είναι στρουμωγμένοι, αλλά αξιοπρεπείς. Φαίνεται ότι η μητέρα τα κατάφερε με κάποιον τρόπο. Για το μόνο που γκρινιάζει.... Αλλά δεν νομίζω ότι είναι σημαντικό...

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Αφήστε εμένα να κρίνω την σημασία των πραγμάτων. Τελειώστε αυτό που ξεκινήσατε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Τα βιβλία. Τα λατρεύει τα βιβλία. Το σχολείο δεν έχει δανειστική βιβλιοθήκη. Του προμηθεύουμε ότι μπορούμε, αλλά με τον ρυθμό που τα διαβάζει, ποτέ δεν του φτάνουν. Σας είπα, είναι ξεχωριστός.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Μάλιστα. Ένας έφηβος, απροσάρμοστος, με ειρής θυμού, εξαιρετική ευφυΐα και προβληματικό οικογενειακό περιβάλλον. Δεν θέλει και πολύ το κακό να γίνει.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Θέλετε να πείτε....

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Τίποτα δεν θέλω να πω. Ακόμα η αστυνομία το ερευνά.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Θεέ μου!

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Κυρία Ανδρέου. Τα συμπεράσματα είναι πολύ πρώιμα. Σας παρακαλώ να διατηρήσετε την ψυχραιμία σας.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Ναι, έχετε δίκιο. Αν όμως... Τι τραγωδία....

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Έτσι κι αλλιώς είναι μια τραγωδία. Μια ακόμα.

ΣΚΗΝΗ 7

Ο Ριγιάντ και η Ειρήνη κάθονται σ' ένα παγκάκι. Τους βλέπουμε πλάτη. Η λευκοντυμένη γυναίκα στέκεται πλάι πίσω από τον Ριγιάντ και του χαϊδεύει τα μαλλιά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Στην κουζίνα, στο κουτί διπλά από τον καφέ είναι. Για την κηδεία. Τα μάζευα καιρό. Από τότε που εκείνος ο γιατρός είπε στον Εμρέ, ότι η καρδιά μου ήταν άρρωστη. Όλο αυτό σκεφτόμουν, να προλάβω, να μην χρειαστεί να ζητήσετε από γύρω. Χρειάζονται πολλά για να πάτε όλοι πίσω, στο χωριό. Είναι μακριά. Δίπλα στο ποτάμι...Αλλά τι λέω...Το χωριό πια δεν υπάρχει. Δεν το 'χα σκεφτεί αυτό. Όμως και πάλι ο Εμρέ θα θέλει να γίνουν όλα κατά πως πρέπει. Είναι πιστός αυτός. Εμένα δεν με νοιάζει. Πότε δεν μ' ένοιαζε. Και την μαντήλα, άμα μπορούσα δεν θα την φόραγα.

Το 'βλεπα, ντρεπόσουν για μένα. Μην νομίζεις, τυφλή δεν ήμουν. Αλλά πως να το τολμήσω; Ήμουν δεν ήμουν είκοσι, όταν γεννήθηκες. Μια ξένη, μια μουσουλμάννα. Μακριά από το σπίτι μου. Λέξη δεν καταλάβαινα. Από κάπου έπρεπε να πιαστώ. Πιάστηκα από τα σίγουρα, από αυτά που μου ιστορούσε η μάνα. Από τις παραδόσεις. Αυτά ήξερα. Όλα τ' άλλα με τρομάζαν. Εδώ ήταν αλλιώς. Και την μαντήλα, για την ντροπή μου πιο πολύ την φορούσα.

Και τώρα που απομείνατε ορφανοί, τι θα απογίνετε; Πίσω να πάτε δεν μπορείτε. Μα κι εδώ να μείνετε; Ορφανά, τέσσερα παιδιά; Όχι πως δεν το σκεφτόμουν. Ερχόμουν κάθε βράδυ από πάνω σου. Μόνον τότε μ' άφηνες να σ' αγγίζω και να σου μιλάω. Και σου μιλούσα ώρες. Και που με βασιάνιζε, τίποτα δεν κατάφερα. Τίποτα δεν πρόκανα. Μισά τα άφησα. Έλεγα λίγο ακόμα να κρατηθώ, να βγάλεις το σχολείο. Να βρεις κάτι να κάνεις. Να σταθείς από μόνος σου. Λίγο ακόμα.

Τα ρούχα μου για την κηδεία, τα 'χω στην ντουλάπα, κάτω από τα σκεπάσματα. Προχθές τα κοίταγα. Λες και το 'ξερα. Θα τα βρει άραγε ο πατέρας σου; Ήταν ακόμα εδώ η γιαγιά σου όταν τα φροντίσαμε. Εκείνη τα διάλεξε. Λευκά, κατάλευκα. Έλεγε ότι νύφη δεν μ' έντυσε, να είμαι τουλάχιστον κατά πως πρέπει, όταν... Ύστερα έφυγε. Δεν άντεχε τους τοίχους έλεγε. Την σκοτεινιά του διαμερίσματος. Γύρισε πίσω. Τώρα δεν έμεινε τίποτα πια εκεί. Όλα σκόνη.

Και τώρα πια που θα με θάψετε; Κι εσύ μόνος απέμεινες. Ολομόναχος. Το 'ξερα από την αρχή. Δεν ήσουν ίδιος με μας. Το 'λεγα στον Εμρέ. Δεν με πίστευε. Που ξέρεις εσύ μου απαντούσε. Ύστερα όταν γεννήθηκαν τ' αδέρφια σου, τότε...τότε τα καταλάβαμε όλα. Κι εκείνος ήθελε να σε πάρει στο καϊκι. Να σκληραγωγηθείς, να μην κάνεις πείσματα. Ούτε

να το ακούσω. Πρώτη φορά του έφερα αντίρρηση. Όχι. Τέλος. Έτρεμα μήπως πέσεις στο νερό. Μήπως αγριευτείς. Απαπαπα. Ήταν κι εκείνες οι κρίσεις... Ατέλειωτες μου έμοιαζαν. Τι να σου κάνουν και οι γιατροί και οι δάσκαλοι... Μάθαμε όλοι με τον καιρό κοντά σου, να ζούμε μακριά σου. Και τώρα μείνατε χωρίς μάνα,. Χωρίς μάνα. Πως να παλέψετε τώρα;

ΣΚΗΝΗ 8

Ο Ριγιάντ και η Ειρήνη κάθονται στο ίδιο παγκάκι της προηγούμενης σκηνής και μιλάνε. Ο Ριγιάντ κρατάει στα χέρια του ένα βιβλίο. Η λευκοντυμένη γυναίκα, έχει πλέον απομακρυνθεί από κοντά τους. Είναι στην άκρη της σκηνής και τους παρακολουθεί. .

ΕΙΡΗΝΗ: Λοιπόν τι συμβαίνει; Πρώτη φορά δεν θέλεις ούτε παγωτό, ούτε νερό.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Τίποτα.

ΕΙΡΗΝΗ: Έχασες και τις 2 πρώτες ώρες. Συνέβη κάτι στον δρόμο για το σχολείο;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Τίποτα.

ΕΙΡΗΝΗ: Εσύ ποτέ δεν είσαι αδιάβαστος, αλλά σήμερα μου φάνηκες αλλού. Υπάρχει κάτι που σε ενοχλεί;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Τίποτα.

ΕΙΡΗΝΗ: Για να δω τα χέρια σου.

Ο Ριγιάντ κρύβει τα χέρια του στις τσέπες του.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι.

ΕΙΡΗΝΗ: *(ταραγμένη)* Μπλέχτηκες πάλι σε καβγά. Ποιος ήταν;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι. Κανείς.

ΕΙΡΗΝΗ: Κάτι μου κρύβεις. Γιατί; Τι έχει γίνει; Πες μου.

Προσπαθεί να τον πιάσει τα χέρια.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Άσε με. Τίποτα. Όχι. Μην μ' αγγίζεις.

Αλλάζει τόνο και προσπαθεί να τον καλοπιάνει.

ΕΙΡΗΝΗ: Εμείς είμαστε φίλοι και συνεργάτες. Έχουμε μια συμφωνία. Τα λέμε όλα. Τα κουβεντιάζουμε όλα. Τίποτα δεν μπορεί να είναι τόσο τρομακτικό. Όλα μπορούμε να τα αντιμετωπίσουμε.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Τίποτα.

ΕΙΡΗΝΗ: Ωραία λοιπόν. Ας πάμε πάλι από την αρχή. Φράουλα, φιστίκι κι ένα μπουκαλάκι νερό.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι. Τίποτα.

ΕΙΡΗΝΗ: Στον δρόμο δεν ήταν.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι.

ΕΙΡΗΝΗ: Στο διάλλειμα;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι.

ΕΙΡΗΝΗ: Στο σπίτι τότε.

Ο Ριγιάντ δεν απαντά, έχει βγάλει τα χέρια του από τις τσέπες και τα κοιτά.

ΕΙΡΗΝΗ: Τσακώθηκες με τ' αδέρφια σου. Δεν πειράζει. Τώρα που θα γυρίσεις θα κάτσετε όλοι μαζί και θα τα ξαναβρείτε. Συμβαίνουν αυτά. Ελπίζω να θυμήθηκες τις ασκήσεις μας. Να μην σήκωσες χέρι.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι. Όχι με τα μικρά.

ΕΙΡΗΝΗ: Άρα έγινε κάτι με την μητέρα σου.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Κάτι.

ΕΙΡΗΝΗ: Μαλώσατε.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι.

ΕΙΡΗΝΗ: Αρρώστησε πάλι με την καρδιά της και είναι στο κρεβάτι.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι, δεν είναι πια άρρωστη.

ΕΙΡΗΝΗ: Τι εννοείς;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι πια. Δεν θα είναι ποτέ πια ξανά άρρωστη.

Η Ειρήνη σηκώνεται από το παγκάκι πολύ ταραγμένη. Του πιάνει με τα χέρια της το πρόσωπο και τον αναγκάζει να την κοιτάξει.

ΕΙΡΗΝΗ: Κοίταζε με και πες μου καθαρά. Γιατί η μητέρα σου δεν είναι πια άρρωστη.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Πέθανε.

ΕΙΡΗΝΗ: Τι εννοείς; Πότε πέθανε;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Σήμερα το πρωί. Οι άλλοι είχαν ήδη φύγει για το σχολείο. Αυτοί γυρίζουν σπίτι πριν από μένα.

ΕΙΡΗΝΗ: Η μητέρα σου είναι στο σπίτι πεθαμένη κι εσύ ήρθες σχολείο.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι από την αρχή. Έχασα τις δύο πρώτες ώρες.

ΕΙΡΗΝΗ: Και γιατί δεν μου είπες αμέσως κάτι;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Στο σχολείο μιλάμε πάντα για πράγματα που αφορούν τα μαθήματα. Τα προβλήματα μας, τα αφήνουμε έξω από την καγκελόπορτα της εισόδου. Αυτό λες πάντα.

ΕΙΡΗΝΗ: Εντάξει. Αλλά τώρα δεν είμαστε στο σχολείο, μπορείς να μου πεις τι έγινε.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Σου είπα πέθανε.

ΕΙΡΗΝΗ: Είχε κάποια κρίση με την καρδιά της. Και γιατί δεν ειδοποίησες ασθενοφόρο; Μπορεί να την προλαβαίνετε.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όχι δεν ήταν η καρδιά της. Εγώ ήμουν.

Η Ειρήνη σωριάζεται ξανά στο παγκάκι.

ΕΙΡΗΝΗ: Εσύ; Τι εσύ;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Είχε έρθει πάλι το βράδυ που κλείσαμε τα φώτα. Έκατσε δίπλα μου στο κρεβάτι. Μου έλεγε για το ποτάμι που είχε στο χωριό της. Δίπλα από το νεκροταφείο. Είχε και ψηλά δέντρα. Μιλούσε πάλι στην γλώσσα της. Ότι η καρδιά της είναι άρρωστη. Ότι μπορεί να μην προλάβει να με δει να τελειώνω το σχολείο. Ύστερα σιγοψιθύρισε ένα τραγούδι. Δεν μου αρέσουν αυτά τα τραγούδια. Δεν τα καταλαβαίνω τα λόγια τους. Το σκεφτόμουν από μέρες.

ΕΙΡΗΝΗ: Τι σκεφτόσουν από μέρες;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Δεν γινόταν διαφορετικά. Έπρεπε να μείνουμε μόνοι μας. Αυτός έρχεται κάθε Παρασκευή βράδυ.

ΕΙΡΗΝΗ: Αυτός;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ο πατέρας. Ποτέ δεν είναι άδειο το σπίτι.

ΕΙΡΗΝΗ: Γιατί έπρεπε να μείνετε μόνοι σας;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Αναγκαστικά έχασα τις δύο πρώτες ώρες.

ΕΙΡΗΝΗ: Τι έγινε όταν μείνατε μόνοι σας;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Περιμένα. Τα πρωινά μετά που φεύγουν οι άλλοι, ξαναξαπλώνει. Κουράζεται εύκολα.

ΕΙΡΗΝΗ: ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΟΤΑΝ ΜΕΙΝΑΤΕ ΜΟΝΟΙ ΣΑΣ;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μπήκα στο δωμάτιο. Είχε κλειστά τα μάτια. Δεν είμαι σίγουρος αν κοιμόταν. Είχα πάρει το μαξιλάρι από το κρεβάτι μου.

ΕΙΡΗΝΗ: Χριστέ μου.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μετά, κλείδωσα την πόρτα του δωματίου. *(Βγάζει από την τσέπη του ένα κλειδί και της το δίνει).*

ΕΙΡΗΝΗ: Θεέ μου. Γιατί;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Για να μην μπουν τα μικρά στο δωμάτιο.

ΕΙΡΗΝΗ: Αχ Ριγιάντ . Τι έκανες;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Θα στόλεγα. Όχι όμως μέσα στην τάξη.

ΣΚΗΝΗ 9

Ο Ριγιάντ και η Ειρήνη έχουν φύγει πια από το παγκάκι. Εκεί κάθεται η λευκοντυμένη γυναίκα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είχα ξαπλώσει μετά που έφυγαν τα μικρά για το σχολείο. Τις τελευταίες μέρες είχα ένα φτερούγισμα στην καρδιά. Είχα κοιμηθεί και άσχημα. Έβλεπα τον Εμρέ στο καΐκι. Είχε πέσει σε κακό καιρό και πάλευε να μείνει στεγνός. Ξύπνησα και μετά δεν ξανακοιμήθηκα. Δεν τον άκουσα που μπήκε στο δωμάτιο. Θα με είχε πάρει ο ύπνος. Στην αρχή δεν έβγαζα άκρη γιατί δεν έβλεπα ενώ είχα τα μάτια μου ανοιχτά. Μετά τον μύρισα. Από το μαξιλάρι του, που μου έκοβε τον αέρα. Είχα σκοπό να αλλάξω σεντόνια αργότερα. Μπερδεύτηκα. Ποτέ δεν είχαμε παίζει κανένα παιχνίδι. Γιατί τώρα; Κούνησα χέρια, πόδια. Να σηκωθώ. Να τον ρωτήσω. Με κρατούσε κάτω. Έχει μια δύναμη στα χέρια... Ύστερα κατάλαβα. Σταμάτησα να παλεύω. Έμεινα ακίνητη και περιμένα. Λίγο κράτησε.

ΣΚΗΝΗ 10

Η Ειρήνη βρίσκεται στο γραφείο της ανακρίτριας.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Λοιπόν κυρία Περράκη, ας ανακεφαλαιώσουμε. Ο Ριγιάντ σας ομολογεί ότι σιότωσε την μητέρα του, κι εσείς το πρώτο πράγμα που κάνετε είναι να τηλεφωνήσετε στον πατέρα του; Γιατί;

ΕΙΡΗΝΗ: Ο Ριγιάντ είναι ανήλικος. Έπρεπε να ειδοποιήσω τον νόμιμο κηδεμόνα του.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Που όμως δεν τον βρήκατε.

ΕΙΡΗΝΗ: Ναι δεν απάντησε στο τηλέφωνο. Υποθέτω ότι ήταν κάπου στην θάλασσα με το καΐκι.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και μετά τηλεφωνήσατε στην πρόνοια.

ΕΙΡΗΝΗ: Όπως ξέρετε, ο Ριγιάντ έχει κάποια θέματα....

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ναι, ναι ξέρω. Αυτό που δεν ξέρω είναι γιατί δεν ειδοποιήσατε άμεσα την αστυνομία.

ΕΙΡΗΝΗ: Έπρεπε να σιγουρευτώ...

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Να σιγουρευτείτε; Για τι ακριβώς;

ΕΙΡΗΝΗ: Ότι τα πράγματα θα γίνονταν όπως πρέπει.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και ποια είναι κατά την γνώμη σας η πρόπουσα πορεία των πραγμάτων;

ΕΙΡΗΝΗ: Ήθελα να είμαι βέβαιη.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Να είστε βέβαιη ότι;

ΕΙΡΗΝΗ: Ο Ριγιάντ έχει έναν ευαίσθητο ψυχισμό. Πρέπει να υπάρχουν γύρω του άνθρωποι που θα ξέρουν πως να τον διαχειριστούν.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Μόνο που ο Ριγιάντ διέπραξε έναν φόνο. Εκ προμελέτης.

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι, όχι. Δεν ήταν εκ προμελέτης.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Μάλιστα. Τι σας κάνει να το πιστεύετε αυτό;

ΕΙΡΗΝΗ: Δεν είναι κακός. Απλά όταν στρεσάρεται...

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Αντιδρά βίαια και απρόβλεπτα.

ΕΙΡΗΝΗ: Δεν μπορεί να ελέγξει τον θυμό του.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Όμως εκείνο το πρωί η μητέρα του κοιμόταν στο δωμάτιο της. Δεν υπήρξε κάποιο επεισόδιο μεταξύ τους. Ή μήπως υπήρξε;

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι. Αλλά είναι αρκετός καιρός που μου είχε αναφέρει ότι είχε προβλήματα μαζί της.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Δηλαδή;

ΕΙΡΗΝΗ: Προβλήματα επικοινωνίας. Δεν τον καταλάβαινε.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Κι επειδή δεν τον καταλάβαινε αποφάσισε να την σκοτώσει.

ΕΙΡΗΝΗ: Δεν αποφάσισε έτσι ψυχρά. Αναγκάστηκε. Πρέπει να το δείτε από την μεριά του. Έμεναν τόσοι άνθρωποι μέσα σ' ένα τόσο μικρό διαμέρισμα. Δεν μπορούσε να βρει πουθενά την ησυχία του. Ασφυκτιούσε.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Θα μπορούσε να είχε φύγει από το σπίτι.

ΕΙΡΗΝΗ: Δεν θα τον άφηνε.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ποιος;

ΕΙΡΗΝΗ: Η μητέρα του. Ήταν προσκολλημένη πάνω του. Τον ακολουθούσε παντού. Είχε γίνει η σκιά του.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Λογικό, αν όντως το παιδί της είχε αυτή την βίαιη συμπεριφορά.

ΕΙΡΗΝΗ: Δεν ανέπνεε.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Αυτό το συμπεραίνετε εσείς, ή είναι κάτι που σας το έχει πει ο ίδιος;

ΕΙΡΗΝΗ: Είναι ένα θαυμάσιο μυαλό. Έξυπνος, συγκεντρωμένος. Ένας εξαιρετικός μαθητής. Λατρεύει τα βιβλία.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Κυρία Περγόκη, τίποτα από όλα αυτά δεν δικαιολογεί την πράξη του.

ΕΙΡΗΝΗ: Ήθελε να ξεφύγει. Το έβλεπα, το ένιωθα. Ήταν σαν κάτι να του πίεζε το στήθος.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Πότε ξεκίνησε αυτό που μου περιγράφετε;

ΕΙΡΗΝΗ: Είναι τουλάχιστον δύο μήνες.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Δύο μήνες! Και δεν αναφέρατε τίποτα, ούτε στην διευθύντριά σας, ούτε στην μητέρα του! Ούτε στην πρόνοια!

ΕΙΡΗΝΗ: Δεν ήμουν σίγουρη.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Μόλις τώρα που είπατε ότι είχατε παρατηρήσει τα σημάδια.

ΕΙΡΗΝΗ: Ήταν λίγο περισσότερο ανήσυχος. Και δεν μπορούσε να ελέγξει εύκολα τα ξεσπάσματά του. Αλλά αυτά για ένα παιδί σαν τον Ριγιάντ δεν είναι ασυνήθιστα.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Το συζητήσατε τουλάχιστον μαζί του;

ΕΙΡΗΝΗ: Ναι. Όταν ένα μεσημέρι μετά το σχολείο, περάσαμε από το σπίτι μου, να του δανείσω ένα βιβλίο.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και τι σας είπε;

ΕΙΡΗΝΗ: Τίποτα συγκεκριμένο. Απλώς ότι το σπίτι τους ήταν μικρό και δεν μπορούσε να απομονωθεί κάπου να διαβάσει, και....

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και τι, κυρία Περράκη;

ΕΙΡΗΝΗ: Και ότι θα ήθελε να μένει σ' ένα μεγάλο σπίτι με βιβλία.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Είστε παντρεμένη;

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Μένετε μόνη σας, με κάποιον άλλο; Με την οικογένεια σας;

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι, όχι. Οι γονείς μου μένουν στην Κρήτη.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Αδέλφια, άλλους συγγενείς στην Αθήνα;

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι. Είχα έναν αδελφό.....

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ναι;

ΕΙΡΗΝΗ: Αλλά πάνε χρόνια. Ήταν μικρότερος. Πολύ μικρότερος.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Τι συνέβη στον αδελφό σας;

ΕΙΡΗΝΗ: Λευχαιμία. Δεν τα κατάφερε.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Λυπάμαι. Ξαναήρθε ο Ριγιάντ στο σπίτι σας;

ΕΙΡΗΝΗ: Η βιβλιοθήκη του σχολείου είναι μικρή. Κι αυτός διαβάζει τόσο γρήγορα!

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Πόσες φορές ήρθε στο σπίτι σας;

ΕΙΡΗΝΗ: Τρεις, τέσσερις. Μόνο για να διαλέξουμε βιβλία. Δεν έμεινε πολύ.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Μάλιστα. Βρεθήκατε τρεις με τέσσερις φορές μόνοι σας στο σπίτι σας, τους δύο τελευταίους μήνες. Ποιος άλλος το ήξερε αυτό;

ΕΙΡΗΝΗ: Κανείς.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Είπατε πριν ότι η μητέρα του, τον παρακολουθούσε. Υπάρχει περίπτωση να σας είδε που πηγαίνατε σπίτι σας;

ΕΙΡΗΝΗ: Δεν νομίζω. Θα το είχα προσέξει. Κι ο Ριγιάντ . Γινόταν έξαλλος όταν την έβλεπε να τον ακολουθεί.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Έξαλλος; Θέλετε να γίνεται πιο συγκεκριμένη; Τι έκανε δηλαδή; Φώναζε, την απειλούσε;

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι, όχι. Ο Ριγιάντ ποτέ δεν φωνάζει. Απλά σταματά να μιλά. Αποσύρεται. Κλείνεται στον εαυτό του. Πρέπει να τον καταλάβετε. Θέλει αέρα. Κι εκείνη του τον στερούσε.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Οπότε αποφάσισε να την σκοτώσει. Κυρία Περράκη, μόλις μου αποκαλύψατε το κίνητρο.

ΕΙΡΗΝΗ: Όχι. Ο ΡΙΓΙΑΝΤ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ!

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και όμως. Κι εσείς, λυπάμαι που σας το λέω, αλλά μάλλον αποτύχατε.

ΕΙΡΗΝΗ: Προσπαθούσα να τον προστατέψω...

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Από την ίδια του την μητέρα;

ΕΙΡΗΝΗ: Από την ζωή που ήταν καταδικασμένος να ζήσει. Δεν έπρεπε να χαθεί ένα τέτοιο μυαλό...

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Δεν σας διόρισε η πολιτεία δίπλα του, για να παίρνετε τέτοιες αποφάσεις.

ΕΙΡΗΝΗ: Ήθελα να τον βοηθήσω. Να του δοθεί μια ευκαιρία. Να ξεφύγει.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Δεν ήταν αυτός ο ρόλος σας.

ΕΙΡΗΝΗ: Θα τελείωνε το σχολείο και μετά θα χανόταν μέσα σ' εκείνο το σπίτι.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Δεν μπορείτε να προδικάζετε το μέλλον.

ΕΙΡΗΝΗ: Ήταν καταδικασμένος να πνιγεί εκεί μέσα.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Κι έτσι αποφάσισε να πνίξει την μητέρα του για να δραπετεύσει. Καταλαβαίνετε τι κακό του προξενήσατε;

ΕΙΡΗΝΗ: ΟΧΙ. ΠΟΤΕ. Εγώ τον Ριγιάντ τον αγαπάω. Δεν ήθελα ποτέ να συμβεί αυτό που συνέβη. Το μόνο που προσπαθούσα ήταν να του ανοίξω μια πόρτα στον κόσμο.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και το μόνο που καταφέρατε ήταν να του ανοίξετε την πόρτα της φυλακής.

ΕΙΡΗΝΗ: Και τώρα;

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Δεν θα 'θελα να ήμουν στην θέση σας.

ΕΙΡΗΝΗ: Μπορώ να τον δω;

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Δεν νομίζω κυρία Περράκη. Αρκετά τον ταλαιπωρήσατε. Αν περνούσε από το χέρι μου, θα ζητούσα και την απόλυσή και την παραπομπή σας. Κατάχρηση καθήκοντος.

ΕΙΡΗΝΗ: Είστε σίγουρη ότι δεν μπορώ να τον δω; Θέλω να τον αποχαιρετίσω.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Απολύτως. Τελειώσαμε.

ΣΚΗΝΗ 11

Ο Ριγιάντ βρίσκεται κι αυτός στο γραφείο της ανακρίτριας. Κρατάει στα χέρια του ένα βιβλίο. Η λευκοντυμένη γυναίκα στέκεται πίσω του. Έχει το χέρι της στον ώμο του.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Λοιπόν Ριγιάντ , θέλεις να μου πεις τι έγινε;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Σας είπα. Δεν θέλω να τα ξαναπώ.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Την μητέρα σου την αγαπούσες;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Εκείνη έλεγε ότι ήμουν ο αγαπημένος της.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Κι εσύ;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Η κυρία Ειρήνη πότε θα έρθει;

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Η κυρία Ειρήνη δεν μπορεί να έρθει.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Γιατί;

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Γιατί δεν είναι συγγενής σου.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Είναι ο φύλακας άγγελος μου.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ποιος στο είπε αυτό;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Η κυρία Ειρήνη. Μου το λέει κάθε φορά.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Κάθε φορά;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Κάθε φορά που πρέπει να κάνω τις ασκήσεις αναπνοής και να μετρώ μέχρι το 100. Κάποιες φορές και παραπάνω.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και γιατί τις κάνεις αυτές τις ασκήσεις;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Γιατί δεν πρέπει ποτέ να καταφεύγουμε στην αυτοδικία. Ακόμα και όταν έχουμε το δίκιο με το μέρος μας. Το έκανε ο Ορέστης και μετά τον κυνηγούσαν οι Ερινύες.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Το πρωί της Δευτέρας όμως δεν μέτρησες.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μέτρησα. Έφτασα μέχρι το 1000.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και μετά τι έγινε;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μετά πήγα σχολείο. Είχα χάσει όμως τις 2 πρώτες ώρες.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Πριν πας στο σχολείο. Όταν έμεινες μόνος σου στο σπίτι.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Η κυρία Ειρήνη είναι η δασκάλα μου. Γιατί δεν μπορεί να έρθει; Στο σχολείο είναι πάντα εκεί.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Για κάποιο διάστημα δεν θα πηγαίνεις σχολείο.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ναι το ξέρω. Οι συνέπειες των πράξεων μας.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Άρα ξέρεις ότι αυτό που έκανες ήταν κακό.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Στην φυλακή έχει βιβλία;

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Σ' αρέσουν όλα τα βιβλία;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Όλα.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Η κυρία Ειρήνη έχει πολλά βιβλία στο σπίτι της;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Έχει βιβλία σε όλα τα δωμάτια. Και βιβλιοθήκες. Και φως. Πολύ φως.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Είναι μεγάλο το σπίτι της;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μεγαλύτερο.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Από ποιο;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Έχει και έναν γάτο. Τον Ορέστη.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Πήγαίνεις συχνά στο σπίτι της κυρίας Ειρήνης;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ορέστη έλεγαν και τον αδελφό της. Είχαμε την ίδια ηλικία. Έχει πεθάνει. Κι αυτός.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Γιατί σκότωσες την μητέρα σου Ριγιάντ ;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Είχε πει όχι.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Η μητέρα σου;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Είχε πει όχι. Είχε πει ότι δεν υπήρχε καμία περίπτωση.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Για ποιο πράγμα;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Είχε πει ότι είμαι taht alsini alqanunia

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ταχτ;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ανήλικος. Δεν την ήξερε την λέξη στα ελληνικά. Δεν μιλούσε ελληνικά. Ποτέ δεν μου μιλούσε ελληνικά.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ανήλικος, για ποιο πράγμα;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Για να αποφασίζω μόνος μου.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Τι ήθελες να κάνεις;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Είχε πει ότι ποτέ δεν θα το επέτρεπε.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ήταν η μητέρα σου.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Δεν ήθελα να μένω σ' εκείνο το σπίτι.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Πού ήθελες να πας;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Είναι σκοτεινό. Και μυρίζει κρεμμύδι και ψάρι.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ενώ το σπίτι της κυρίας Ειρήνης...

ΡΙΓΙΑΝΤ: Είχε πει ότι μόνο νεκρή θα με άφηνε ελεύθερο.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Κι εσύ ήθελες να φύγεις.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ήταν άρρωστη. Όλο στον γιατρό πήγαινε. Τους είχα ακούσει.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ποιους;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ένα βράδυ. Ήταν σπίτι γιατί είχε κακό καιρό και δεν βγήκε στην θάλασσα. Του είπε ότι ήταν μετρημένες οι μέρες της. Και να μην με αφήσει να πάω ποτέ. Τον έβαλε να ορκιστεί. Στο κοράνι. Δεν ήθελε. Της έλεγε ότι είναι βαρύς ο όρκος.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Να μην σε αφήσει να πας να μείνεις με την κυρία Ειρήνη.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ναι.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Κι έτσι αποφάσισες να την σκοτώσεις.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Εκείνος δεν ορκίστηκε.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Άρα το μόνο εμπόδιο ήταν η μητέρα σου.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Μπορούσα να περιμένω. Μέχρι να μην είμαι ανήλικος. Αλλά είχε πει ότι θα πήγαινε στην διευθύντρια.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Για να την καταγγείλει.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Την έβλεπα να με περιμένει έξω από το σχολείο.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Έπρεπε να την προλάβεις.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Είχε πει ότι αν ήθελε παιδιά, θα έπρεπε να κάνει δικά της. Ότι εγώ ήμουν δικός της, ολόδικός της.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Αλλά εσύ ήθελες να μείνεις με την δασκάλα σου.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Είχε πει ότι θα έφερναν μιαν άλλη.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Και πήρες την απόφαση.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Η κυρία Ειρήνη δεν μυρίζει ποτέ κρεμμύδι. Ούτε φοράει μαντήλα. Ούτε μπερδεύει τις λέξεις.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Ιδέα της κυρίας Ειρήνης ήταν να μείνεις μαζί της;

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ο φύλακας άγγελος δεν σ' εγκαταλείπει ποτέ.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Το είχατε συζητήσει;

ΡΙΓΙΑΝΤ: ἄντι μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλῶσσα τελείσθω

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Με γλώσσα κακιά, η γλώσσα η κακιά να πλερώνεται πρέπει. Αισχύλος. Ορέστεια. Πλήρωσες με το ίδιο νόμισμα.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Δεν μου άρεσαν οι ήχοι της γλώσσας της. Είναι άσχημοι, χωρίς μουσική.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Τώρα πια δεν θα τους ακούς.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Ερχόταν κάθε βράδυ και μου μουρμούριζε. Κάθε βράδυ.

ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑ: Τώρα δεν θα έρχεται.

ΡΙΓΙΑΝΤ: Η κυρία Ειρήνη πότε θα έρθει;

ΣΚΗΝΗ 12

Η λευκοντομένη γυναίκα απευθύνεται στους θεατές.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Την θάλασσα την φοβάμαι. Στο χωριό δεν είχα δει ποτέ. Ύστερα μπήκαμε στην βάρκα και ήρθαμε εδώ. Ατέλειωτο ήταν το ταξίδι. Κάθε φορά που έφευγε ο Εμρέ για το καϊκι, έλεγα πάει θα τον καταπιεί το βάθος της και δεν θα γυρίσει. Άγριο πράγμα να μην ανατέλλει ορίζοντας. Στο χωριό μόνον το ποτάμι είχαμε. Καμιά φορά, φούσκωνε κι αντάριζε, αλλά το ξέραμε και κρατιόμαστε μακριά. Απ' όταν φτάσαμε εδώ, ήθελα να γυρίσω πίσω. Όμως είχε μπει η θάλασσα ανάμεσα και τρώμαζα. Μετά τα ξέχασα όλα. Χωριό, ποτάμι, το σπίτι, την μάνα, τα παιδιά μου. Έγινε ο ίσκιος του. Για να μην χαθεί στην θάλασσα της ψυχής του. Δεν τα κατάφερα. Πνιγήκαμε κι οι δυο.

ΤΕΛΟΣ